

Tardors i altres po

NORD

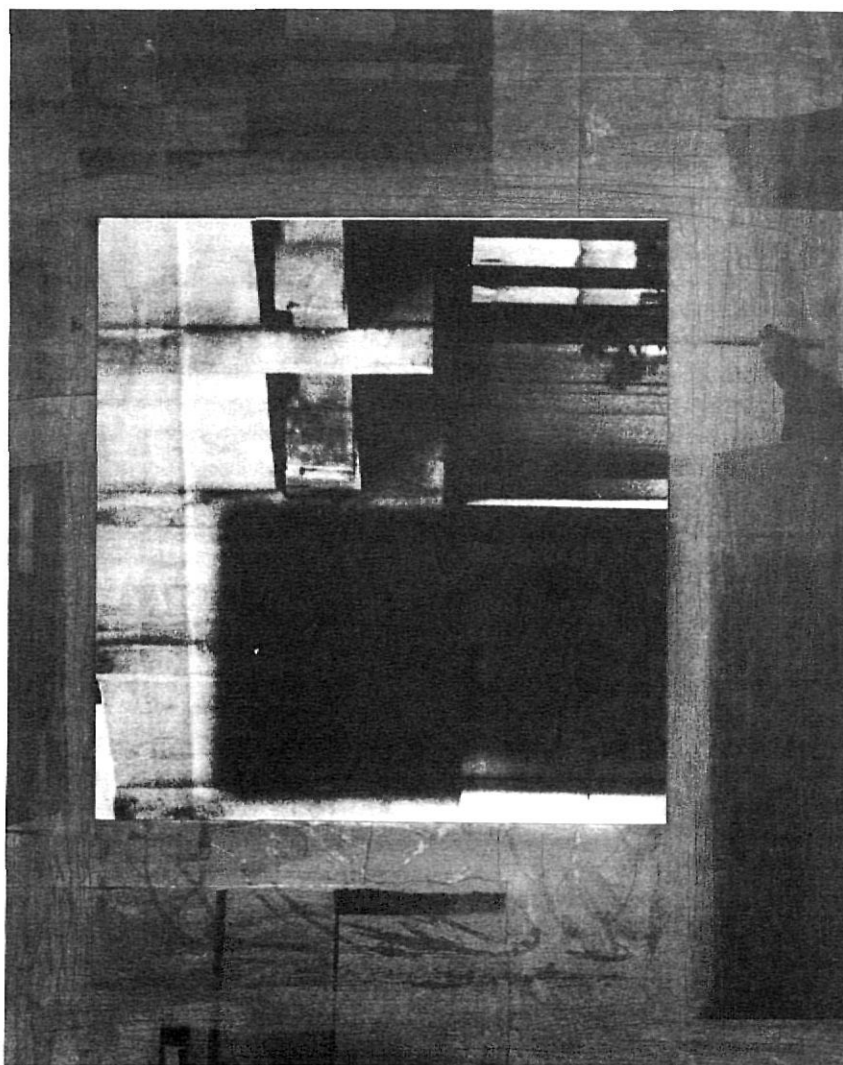
Per què aquest vent no para de dir-nos
que qualsevol dia les branques
poden trencar-se, si darrera els vidres
només hi habiten carrers i places,
torres amb acabats d'estrella
i frenesí d'ones i de ports àcids?

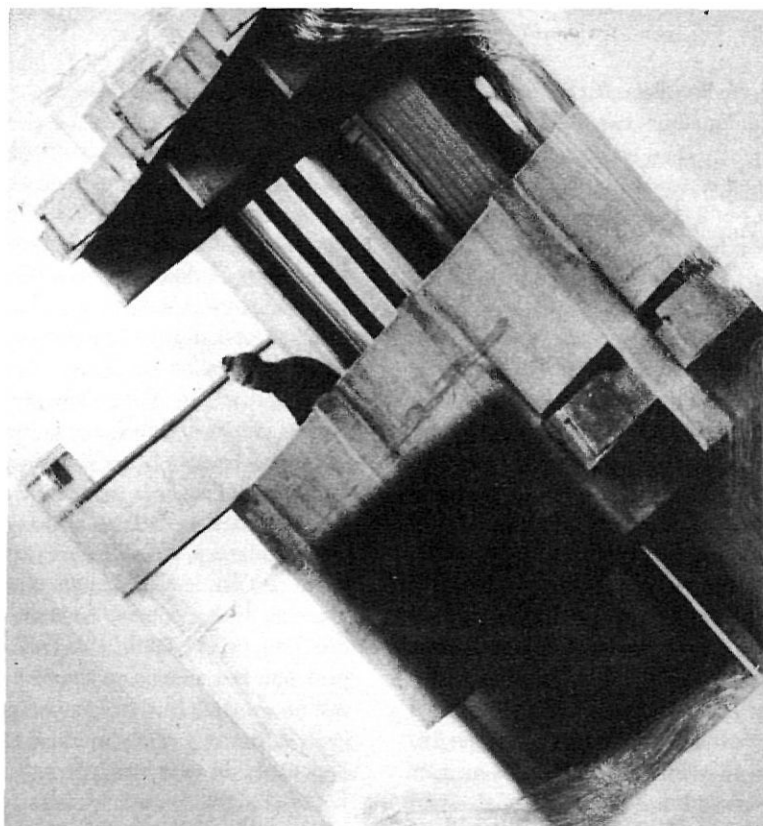
—Oh, quin silenci els vaixells
just abans d'estellar-se!

PLATJA

Vine i anem a prendre un bany
de plata entre els esculls
que avui semblen amables.
Arribem fent esquena o crol
fins aquella barca, sense nom, fondejada.

—Si ben quiets, hi sentirem el cor
del silenci, la vida endormiscant-se.

LIEBESLIED

Mai en un llit tan gerd
no havia entrat, ni d'olors
tan ric: violes, arç, espígol
i lligabosc, i bosc de roses.
Obert, cavalco més sencer
i tebis em reben els marges
de la via, i a la fi del dia
la badia amb acabat de bes.

TARDOR 1

Cap a quin altre marge la florida
després s'emportarà les canyes,
o dels vinyars, el vent,
la vesta amb flames?

Que com aquesta sigui la tardor
darrera i ben dolç el cloure dels ulls,
com era aquest mati la cançó blava!

TARDOR 2

Si és llei de vida, no calen
gaires paraules: en aquest xamfrà
de parets blaves amb grafit,
la tardor és el vent
enfilant-se a les branques lent
per ajudar-les a despullar-se
abans d'entrar al darrer acte.